

Tình online có l m đ u lý thú,
Ch t i thay cho m y chú Vi t ki u.
Nàng hai m i, t p t nh b c vào yêu,
Chàng năm m y, tu i x chi u s ng đ y.
Yêu say đ m, yêu ch ng c n che đ y,
T quen nhau, chàng c m th y yêu đ i.
Tóc hoa râu, c p m t ki ng đ i m i,
Chàng nhu m i, r i ch i thêm ki ng mát.
Ch i mái tóc y chang Châu Nhu n Phát,
S a đáng đ ch ng khác L u Đ c Hoà.
Chàng tin r ng mình có s đào hoa,
Nên m i grab đ c m t cô b hí.
Nh ng chuy n đ i có nhi u khi phi lý,
V a quen nhau m i ch m t tháng tròn.
Nàng thì th m, "Anh yêu có nh hôn?
Đúng m t tháng, t ng em quà k ni m."
Dân c t c , c m t đ i c n ki m,
Chàng nghe xong ch t l m n a con ng i.
Nh ng vì yêu nên cũng ráng g ng c i,
Ra nhà bank rút ti n mua chi c nh n.
Đ c vài hôm nàng l i làm m t gi n,
"Nói yêu em mà ch ng hi u cho em
Chat ngoài đ ch v h ng t nhiên,
Anh hãy g i ít ti n mua vi tính."
Đang khi yêu, chàng gi ng nh th ng lính,
Ch cú đ u nghe l nh c a quan bà.
M t ngàn đô, nghĩ l i cũng xót xa,
Nh ng thôi k , đ vui lòng ng i đ p.
Bóp c a chàng c m i ngày m i x p,
R i m t hôm ng i đ p l i phán r ng,
"T nhà em ra ngoài ph ch ng g n
Em c n có m y ngàn mua A-m c."
Say men tình, chàng tr thành th ng ng c,
Còn bao nhiêu cũng "ma róc" đem dâng.
V đã l m o danh là bác sĩ,
Có l đâu nghèo h n bác th ng B n.
Chàng k t quá rút đ n ti n tín đ ng,
Đ g i v cung ph ng cho ng i th ng.
Tr i xui chi cái c nh đ i ngang trái,
Chàng đi làm, nàng l i đ c lãnh l ng.
R i m t hôm, chàng quy t đ nh h i h ng
V Vi t Nam thăm ng i tình bé nh .
T m già bi t v i cu c đ i c t c ,
Khoác vét-tông làm bác sĩ chuyên khoa.
Đ n phi tr ng mãi ch ng th y nàng ra,

Tình-iêu Việt Kiều

Tác Giả: Bai An Tran

Thứ Bảy, 27 Tháng 9 Năm 2008 14:59

Chàng nôn nóng vội taxi đi kiếm.
Tìm đến nơi nơi mình vui tít tít,
Nàng đang ngồi âu yếm với một người.
Chàng nhìn nàng không nói được một lời,
Khi nàng hỏi, "Bác ơi, tìm ai đó?
Tôi với bác chia tay gặp nhau
Sao bỗng nhiên là người quen vô cớ?"
Gã thanh niên bỗng đứng lên, hùng hống
"Ông đi mau, tui xuất chớ bây giờ."
Chàng buồn thiu đưa cặp mắt thẫn thẫn,
Đón taxi đi tìm khách sạn.
Trở về Miền sông chuôi ngày buồn chán,
Chàng mới thì muôn kiếp hờn đàn bà.
Đôi khi nghĩ lại thì xót xa,
Thật là tiếc, đã già còn đời gái.

Vô Danh